

ผนวก ข

รายงานประชุมกรรมการร่างกฎหมาย วันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ.2468

รายงานประชุมกรรมการร่างกฎหมาย

คณะกรรมการร่างกฎหมาย คำร่างวงษ์

วันที่ ๒๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๒๒

ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

- (๑) พระยาจินตกาภิรมย์ ฯ กรรมการร่างกฎหมาย
- (๒) พระยาเทพวิฑูร ฯ กรรมการร่างกฎหมาย
- (๓) นาย ชาร์ กึยอง ที่ปรึกษาในกรมร่างกฎหมาย
- (๔) นาย เวเน กาโซ อธิบดีกรมร่างกฎหมาย
- (๕) พระสิทธิบัญญัติ

นายสมิท อรรถยุกติ ผู้แทนคณะรัฐมนตรี

พระยาสมนรรณเสวี ใหญ่ประชุมที่วังมัจฉา

พระยาจินตกาภิรมย์ ฯ เป็นประธาน เมื่อประชุมเวลา ๑๖.๐๐ น.

ที่มีประชุมอภิปรายเสนาบดี ฯ ซึ่งได้ร่างขึ้นในกรมประชุม ครั้งก่อนในคราวที่สมเด็จพระสังฆราชเสด็จนิวัติราชธานี

พระยาจินตกาภิรมย์ ฯ เสนอว่า ก่อนที่จะร่างมาตราสำหรับ หมวดว่าด้วยคดีช่วย (self-help) เป็นว่าควรพิจารณา ถึงการเห็นประเภทในทางแห่งความช่วยเหลือของ เจ้าชอง สักว่ในเมื่อคดีทั่วไปทำอันตรายถึงคนหรือสัตว์ ฯลฯ ถ้าขอความช่วยเหลือ ในร่างใหม่อาจประกอบด้วยประการใดจะได้อ่างเห็นเกิดขึ้นไว้ได้

๒๒๖

ทรัพย์สินอันมี เพราะสิ่ง เกตว่า โคนักคิด เกิดขึ้นในศาลชั้นต้นด้วย
เรื่องเหล่านี้ชุกชุมมาก

ที่ประชุมผู้พิพากษาต่างพากันเห็นชอบด้วย จึงทราบดีว่า
ช่วงเวลาฤกษ์หมาย เขตวันเสาร์ที่ ๒๒๒ ซึ่งยังอยู่ที่ศาลชั้น
ต้นมาแต่ในทางแพ่ง

พระยาเทพวิฑูรย์ ๗ เสนอว่า การร่างมาตราตามที่ยก
นี้ เห็นว่าควรเรียกชื่อว่า "reputation" ในมาตรา ๒๒๒
ในร่างกฎหมายเดิมไว้ด้วย

นาย เรเน กาลโซ เสนอว่า ตามคำอธิบายกฎหมายบท
เขตวันเสาร์ที่ ๒๒๒ ว่า ความประสงค์ที่แท้จริงแห่ง
มาตรานี้ ก็เพื่อระงับความเสียหายที่เกิดขึ้น "information-
agent" และในมาตราที่ใกล้เคียงคำว่า "credit" ไม่ใช่
"reputation"

นาย ฮาร์ กียอง เสนอว่า คำว่า "reputation"
น่าจะมีความถึงการหมิ่นประมาทในทางอาญา และคำว่า
"credit" น่าจะมีความถึงการหมิ่นประมาทในทางแพ่ง

พระยาเทพวิฑูรย์ ๗ เสนอว่า การประชุมผู้ร่างข้อ
เสียง (reputation) ก็ต้องเป็นการไม่ตรงกับความจริง ซึ่ง
เราอยู่ในข้อบัญญัติแห่งมาตรานี้ชุกชุมแล้ว

นาย ฮาร์ กียอง เสนอว่า การหมิ่นประมาทโดย
กล่าวความจริงจะไม่เป็นผิดในทางแพ่ง เสนอต่อไปว่า

[๑๗]

พระยาจินดาภิรมย์ ฯ เสนอว่า ตามหลักกฎหมายอังกฤษ และกฎหมายไทยในเวลานี้ ถือว่าการกล่าวความจริงไม่ เป็นผิดกฎหมายอันเป็นประมาทในทางเท็จ เพราะกฎหมายส่วนแห่งอาชญากรรมอาชญากรรมที่อาชญากรรมนี้เกี่ยวกับชื่อเสียงเกียรติยศส่วนตัวบุคคล เป็นหลัก แต่การหมิ่นประมาทโดยกล่าวความจริงอาจ เป็นผิดในทางอาชญา เพราะถือว่า เป็นการผิดต่อรัฐประศาสน์โดยแท้ อนึ่งตามหลักกฎหมายแห่งผู้ถูกระบุว่ามีชื่อเรียก อาชญากรรมนี้เรียกว่า อาชญากรรมที่หมิ่นประมาท ความผิดของชนชั้น ย่อมจะไม่ไต่ถามเอง

ที่ประชุมผู้ถูกกล่าวหา เห็นชอบด้วย จึงตกลงกันร่างมาตรา ขึ้นตามคำขอของประมวลกฎหมาย เชนอร์มันมาตรา ๑๒๕ และได้แก้ไขข้อคำบ้างเล็กน้อย ถัดจากข้อที่สำคัญคือ

(ก) แก้คำว่า "reputation" ไว้ด้วย

(ข) แก้คำว่า "maintains or publishes" เป็น "asserts or circulates" เพื่อให้มีให้มีอยู่หรือถึงจำนวนบุคคลผู้รับโฆษณา

(ค) แก้คำว่า "legal interest" เป็น "rightful interest" เพราะเห็นว่าอาชญากรรมที่กล่าวข้างต้นนี้คือว่า และอาชญากรรมถึง นานี้ในทางกรรม กว้าง เมื่อกฎหมายนี้ประชุมตกลงบรรจุไว้เป็นมาตรา ๑๒๐ คือ ตามลำดับใหม่เป็นมาตรา ๑๒๓ ในส่วนแนวข้างท้าย)

ที่ประชุมได้พิจารณาพิจารณาประมวลกฎหมาย เชนอร์มัน

880

มาตรา ๔๒๒ เห็นว่าไม่จำเป็นต้องมีมาตราเช่นนี้ เพราะ
ไม่ตรงกับหลักกฎหมายไทย

พระบาทสมเด็จพระ ๗ เสด็จว่า ควรจะมีมาตราบัญญัติถึง
การที่บุคคลจะไร้สิทธิของคนไร้ความสามารถ

ที่ประชุมปลุกเสกษาศาสดาตัน เห็นพร้อมกับความเห็นของ
พระบาทสมเด็จพระ ๗ จึงตกลงกันร่างมาตราขึ้นตามประมวล
กฎหมายเยอรมันมาตรา ๒๒๒ (มาตราที่ประชุมตกลงบรรจุไว้
เป็นมาตรา ๔๒๐ ทิว ตามลำดับใหม่เป็นมาตรา ๔๒ ใน
สํานาชาญท้าย)

ที่ประชุมได้ตรวจพิจารณาประมวลกฎหมายเยอรมัน
มาตรา ๔๒๑, ๔๒๒ และ ๔๒๓ เห็นว่าไม่จำเป็นต้องมีมาตรา
เช่นนี้ จึงตกลงกันงดไว้

ที่ประชุมได้ตรวจพิจารณาประมวลกฎหมายเยอรมัน
มาตรา ๔๓๐, ๔๓๑ และ ๔๓๒ ปรากฏว่าไม่มีบทบัญญัติ เช่นนั้น
แล้วในร่างใหม่ จึงตกลงกันงดไว้

ที่ประชุมได้ตรวจพิจารณาประมวลกฎหมายเยอรมัน
มาตรา ๔๓๓ ซึ่งมีบัญญัติถึงการที่สัตว์กระทำให้เกิดอันตราย
เสียหายแก่บุคคล ๑๑ ทวิทย์ของผู้อื่นเทียบกับประมวลกฎหมาย
สงฆ์ลักษณะที่ ๓๖ ประมวลกฎหมายอื่นมาตรา ๓๑๔

ที่ประชุมปลุกเสกษาศาสดาตัน เห็นว่าควรจะมีมาตราเช่นนี้
ไว้ด้วย เพราะมีคดีเกิดขึ้นในศาลอยู่เนือง ๆ และไต่ถามไข